

overbevist om, at vore Soldater ville sætte Pris paa. Derimod er jeg lige saa overbevist om, at det Ændringsforslag, det ærede Medlem havde stillet op ved 2den Behandling, vil Soldaterne ikke ønske det mindste, thi det vilde jo ikke have bragt dem en eneste Øres Fordel. Det ærede Medlem havde jo stillet noget op, som i Virkeligheden kun var en Skueret. Jeg udtalte mig derom ved 2den Behandling, og jeg henholder mig til mine Udtalelser derfra og skal ikke komme nærmere ind derpaa i dette Øjeblik. Nej, naar disse Lovforslag blive gennemførte, have Regeringen og Venstrereformpartiet bragt en retfærdig Fordeling af Soldaterlønningerne til Veje. At vi senere ved en Ordning af vort Forsvarsvæsen mulig kunne komme til at forbedre Lønningerne yderligere, det staar hen — det haaber jeg maa kunne ske. At ærede Medlemmer nu ere saa forhippede paa at være imod dette Lovforslag, at de jo sandsynligvis nok ville stemme imod det til sidst, bliver ærede Medlemmers Sag, men de kunne ikke klare sig ud fra den Forbedring, Soldaterne have faaet, ved at sige, at der ingen Forbedring er; det er en alt for uvovet Paastand at komme med. Vi tage vort Ansvar for at gennemføre det; de Herrer maa tage deres Ansvar for at stemme imod.

Saa er der fremsat en tredje Paa-stand, gaaende ud paa, at Forsvarssagen bliver skadet ved disse Loves Gennemførelse, idet der siges, at det er at rejse Strid om Forsvarssagen paa et utidigt Tidspunkt, ved at Striden bliver ført ud paa Valgtribunerne. Om den Ting vil jeg sige, at Forholdet er i Virkeligheden det, at enten disse Lovforslag vare blevne forelagte eller ej, og enten de vare blevne vedtagne eller ej, vilde der være blevet Strid paa Valgtribunerne om Forsvarssagen. Man maa være forunderlig politisk blind her i Landet, hvis man ikke kan se Sandheden af, hvad jeg her siger. Det ærede Medlem for Ringsted og hans Meningsfæller — Socialdemokraterne med — have jo ønsket, at denne Sag, Forsvarssagen, skulde der føres Strid om, inden Forsvarskommissionen blev færdig. Specielt have det ærede Medlem for Ringsted og hans Meningsfæller jo meget ønsket det. Allerede for, det er vel 2 Aar og mere end 2 Aar siden, blev der fra den Side fremsat Forslag om, at vi skulde her paa Rigsdagen — det var ganske vist uden Rigsdagen, at dette Forslag kom frem — uanset Kommissionen stille Forslag om en vis Nedsættelse, om Nedlæggelse af Køben-

havns Befæstning og alt sligt, og da jeg dannede det nuværende Ministerium, blev jeg mødt med Krav om at stille Forslag om Nedsættelse af vore Militærudgifter med indtil 25 pCt. Da jeg modsatte mig et saadant Programpunkt, idet jeg mente, at det vilde være et direkte Indgreb i Forudsætningerne for Forsvarskommissionens Nedsættelse og et direkte Angreb paa Forsvarskommissionens Handlefrihed, og da jeg desuden mente, at der ikke var noget virkeligt Grundlag for en saadan vilkaarlig Fordring, blev jeg derfor angrebet paa det bestemteste og stærkeste fra den Side, det ærede Medlem tilhører. Nej, det er sikkert og vist, at enten disse Lovforslag vare blevne fremlagte eller ikke, havde vi faaet den samme Strid om Forsvarssagen ført ud paa Valgtribunerne.

Nu truer man — og der kommer den Trusel, som jeg vil tale lidt om — med Vælgerne. Ved hver Behandling her, ja ogsaa ved Finanslovbehandlingen, ere vi fra det ærede Medlem for Ringsted blevne truede med Vælgerne. Der er et gammelt Ordsprog, der siger, at truet Mand kan leve længe, og det Ordsprog holder nok stik. Men desuden forholder det sig saaledes med det ærede Medlems Forhold til Vælgerne, at Vælgerne ere jo slet ikke at betragte som en Slags Bindehunde, som man kan slippe løs og pudse paa, hvem det skal være, og det ærede Medlem staar sikkert slet ikke i et saadant Forhold til Vælgerne, at han kan gøre det ved dem — tværtimod. Jeg ser paa Vælgerkorpset saaledes, at det gennemgaaende er forstandige, rolige og rettænkende Folk, der ville se, hvad det er der foreligger, inden de fare ud og bære sig ad paa den Maade, som det ærede Medlem truer os med, at de skulle gøre. Vælgerkorpset vil navnlig tage to Ting i Betragtning, naar det skal fælde sin Dom. De Ting, det vil tage i Betragtning, ere: Hvad have Ministeriet og Venstrereformpartiet udrettet før Valgdagen, og hvad ville de antagelig udrette efter Valgdagen? Det er de to Ting, det vil se paa.

Hvad nu Venstrereformpartiet og Ministeriet have udrettet før Valgdagen, det ligger jo klart for, det skal jeg ikke komme ind paa at tale om; det ligger saa klart for, at heftige Ord og Beskyldninger fra nogen Side ikke kaste Slør derover. Hvad Ministeriet og Venstrereformpartiet ville udrette efter Valgdagen, ja det bliver jo ganske vist for Vælgerne en Trossag, og deres Tro maa grunde sig paa, hvad der er sket forud, men de ville dog spørge: